

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
КІРОВОГРАДСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА
УКРАЇНЬСЬКА СПІЛКА ГЕРМАНІСТІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ
АСОЦІАЦІЯ УКРАЇНЬСЬКИХ ГЕРМАНІСТІВ
УКРАЇНЬСЬКА АСОЦІАЦІЯ ВИКЛАДАЧІВ ПЕРЕКЛАДУ

*30-річчю факультету іноземних мов
присвячується*

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Studia in honorem

Серія:
Філологічні науки
(мовознавство)

Випуск 116

Кіровоград – 2013

**ББК 81.2(3)
Н 34**

Наукові записки. – Випуск 116. – Серія: Філологічні науки (мовознавство) – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2013. – 658 с.

ISBN 966-8089-24-3

До наукових записок увійшли статті, присвячені дослідженню актуальних питань теорії та практики перекладу, прикладної лінгвістики, термінознавства та мовних картин світу.

Збірник розрахований на наукових працівників, викладачів, студентів філологічних факультетів, а також учителів-словесників.

Друкується за ухвалою вченої ради Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка
(*протокол № 7 від 28.01.2013 року*).

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

1. Олег Семенюк	– доктор філологічних наук, професор
(відповідальний редактор).
2. Григорій Клочек	– доктор філологічних наук, професор.
3. Болеслав Кучинський	– кандидат філологічних наук, професор.
4. Василь Лучик	– доктор філологічних наук, професор.
5. Володимир Манакін	– доктор філологічних наук, професор.
6. Василь Марко	– доктор філологічних наук, професор.
7. Володимир Панченко	– доктор філологічних наук, професор.
8. Валентина Парашук	– кандидат філологічних наук, професор.
9. Василь Ожоган	– доктор філологічних наук, професор.
10. Олег Поляруш	– кандидат філологічних наук, професор.
11. Олена Семенець	– доктор філологічних наук, професор.
12. Олександр Білоус	– кандидат філологічних наук, професор
(відповідальний за випуск).

ISBN 966-8089-24-3

Статті подано в авторській редакції.

**© Кіровоградський державний педагогічний
університет імені Володимира Винниченка, 2013**

Необхідність відповідати прийнятим еталонам уподібнює красу до моди, в результаті чого народжується ще одна КМ КРАСА – це МОДА. Свідченням цього є рекурентність таких лексичних одиниць як *style, fashion, glamour, star, to define, screen-icon*.

КМ КРАСА – це ТАСМНИЦЯ надає образу краси рис чогось загадкового, незбагненого, ірраціонального. Її вербалізують такі лексеми: *a secret, mysterious, to reveal a secret, to discover a secret*.

Дещо пов'язаною із вищезгаданою є і КМ КРАСА – це ЧАРИ, оскільки елемент дива, магії завжди присутній при створенні прекрасного. Експлікація проходить шляхом залучення лексичних одиниць із семантикою чарівний: *miracle, miraculous, magic, spellbound* та синтаксичної організації тексту, що імітує магичні заклинання.

Висновки. Склад образного шару концепту BEAUTY організовують 13 КО, їх значна кількість свідчить про значимість при моделюванні структури концепту та сприяє формуванню своєрідного, оригінального образу краси. Красивим вважається щось помітне, сяюче, кольорове, гладке, м'яке, міцне, легке, свіже та зволожено. Окрім того, 8 КМ маніфестують красу як об'єкт, за який треба боротися, якому треба поклонитися та наслідувати, який є чимось незбагненим і водночас науково-обґрунтованим, потребує постійних змін і має яскраво виражену позитивну оцінку характеристики. Найбільш частотні – метафори з референційними сферами ВІЙНА та ТРАНСФОРМАЦІЯ, що входять до соціоморфних метафоричних моделей. На нашу думку, це зумовлено базовими прагматичними смислами, закладеними в концепт BEAUTY: краса – це постійне перетворення, динаміка, її треба відвоювати, вибороти, а також домінантою агресії та насильства як ключових елементів, властивих колективній свідомості сучасного суспільства.

Перспективи подальших розвідок полягають у дослідженні інших складових, що входять до структури концепту BEAUTY, а також в аналізі інших ключових концептів англомовного журнального РД.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Вежбицкая А., Язык. Культура. Познание. / Анна Вежбицкая. – М.: Русские словари, 1996 – 412 с.
2. Карасик В. И. Языковой круг : личность, концепты, дискурс / Владимир Ильич Карасик. – Волгоград : Перемена, 2002. – 477 с.
3. Лакофф Джордж, Джонсон Марк Метафоры, которыми мы живем: Пер. с англ. / Под ред. и с предисл. А. Н. Баранова. – М.: Едиториал УРСС, 2004. – 256 с.
4. Рогозина И. В. Медиа-картина мира: когнитивно-семиотический аспект: Дис. ... д-ра филол. наук. – Барнаул, 2003. – 430 с.
5. Самосудова Г. Г. Художественный текст – субъективный образ объективного мира / Г. Г. Самосудова // Концептуальная картина мира и интерпретативное поле текста с позиций лингвистики, журналистики и коммуникативистики: Сб. матер. – Барнаул: Изд-во АлтГТУ, 2000. – С. 122–129.
6. Шевченко И.С. Дискурсообразующие концепты викторианства: СКРОМНОСТЬ vs ХАНЖЕСТВО / Ирина Семеновна Шевченко // Когниция, коммуникация, дискурс. – 2010. – № 2. – С. 73 – 84.
7. Stein R. Media Power: Who Is Shaping Your Picture of the World? /Robert Stein. – iUniverse, 2005. – 288 p.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Олена Оленюк – асистент кафедри іноземних мов для природничих факультетів факультету іноземних мов Львівського національного університету імені Івана Франка.

Наукові інтереси – когнітивні, прагматичні, функціональні особливості рекламного дискурсу.

ЛІНГВО-ФІЛОСОФСЬКИЙ АСПЕКТ ДОСЛІДЖЕННЯ КОНЦЕПТУ ВІК ЛЮДИНИ

Юлія ОРЛОВА (Луганськ, Україна)

Мета даної статті полягає у дослідженні елементів наукового філософського знання у структурі концепту ВІК ЛЮДИНИ. Постановка питання зумовлена сучасним підходом у лінгвістичній науці, згідно з яким повноцінний аналіз понятійної складової концепту передбачає аналіз елементів наукового знання у його структурі на матеріалі енциклопедичних словників та літератури наукового стилю як авторитетних лінгвокультурологічних джерел.

Ключові слова: концепт, категорія, час, простір, класифікація, топологічні ознаки.

The aim of this article is to research the elements of scientific philosophical knowledge in the structure of THE HUMAN AGE concept. The statement of the question is predetermined by modern approach in linguistic science. According to that the valuable analysis of the concept notional element involves the analysis of

scientific knowledge elements on the basis of encyclopedias and the literature of scientific style as authoritative linguocultural sources.

Key words: concept, category, time, space, classification, topological characteristics

Дослідження понятійної складової концепту передбачає аналіз таких компонентів у його структурі: 1) повсякденне знання, що втілюється у мовних дефініціях; 2) елементи наукового знання; 3) стереотипи та прототипічні структури, що дають найбільш повне уявлення про досліджуваний концепт певної культури.

Для повноцінного аналізу понятійної складової концепту ВІК ЛЮДИНИ ми звернулись до аналізу елементів наукового (зокрема філософського) знання у змісті концепту, які зафіксовані у дефініціях енциклопедичних словників та спеціалізованих виданнях наукового стилю. У сучасній лінгвістичній науці панує думка, що енциклопедичні словники можуть бути віднесені до авторитетних лінгвокультурологічних джерел, що також пов'язані зі словом, але характеризують його «в різних іпостасях» (Карпенко М. А.). Представництво концепту ми відводимо слову *вік*, яке одержує статус імені концепту. Концепт ВІК ЛЮДИНИ відображає поняття «*вік*» і виражається системою термінів вікової лексики. Це дає нам підстави вести мову про існування та функціонування концептуального поля (КП) віку. КП є ширшим за семантичне поле, а тому для його базисної характеристики потрібні не семантичні, а онтологічні категорії [2: 35]. Постає необхідність звернутись до розгляду концепцій фундаментальних категорій філософії, науки та культури «*час*» та «*простір*». Це обумовлене трактуванням віку у сучасній науці: ВІК – 1) категорія, що служить для позначення відносно обмежених часових характеристик індивідуального розвитку [10]; 2) тривалість існування об'єкта, його локалізація у часі [12: 60 – 61]; 3) тривалість часу, яку прожила людина або істота з моменту свого народження чи проіснувала будь-яка річ з моменту своєї появи; час, що минув з моменту народження [7]. Відповідно до поданих тлумачень можна констатувати, що процес формування поняття *вік* ґрунтується на синкретизмі понять *час* та *простір*, основні топологічні властивості яких – тривалість і локалізація об'єкта, постають ядреними компонентами значення віку у НКС. Те, що уявлення людини про час свого існування набуває форми просторовості, є закономірним: цей зв'язок зумовлений нерозривністю двох фундаментальних категорій як ключових фізичних законів існування будь-якого об'єкта [7]. Перетворення часових понять в одиниці виміру простору виявлені в деяких українських (укр.), російських (рос.) та англійських (англ.) лексичних (ЛО) та фразеологічних одиницях (ФО) зі значенням «вік людини». Універсальним для укр., рос. та англ. мов є локальні, горизонтальні та вертикальні форми просторового вираження віку. Найчіткіше в укр., рос. та англ. мовах відтворене вертикальне просторове вираження віку. Рух при цьому може бути спрямований вниз або вгору: укр. *виросток, впадати у дитинство, сходити з світу, лягати в яму, глибока старість*, рос. *подросток, в свет вступать, перешагнуть за 50, выходит из пелёнок, входит в разум, под стол пешком ходит, глубокая старость*, англ. *be far in years, to get on (along), up in years, under age, over age, totter on the brink of the grave*. Рух вниз символізує процес старіння: укр. *похилий вік, збавляти віку, дивитися в могилу, на краю прірви стояти, держатися на волосині, стояти однією ногою в могилі*, рос. *преклонный возраст, впадать в детство, стоят одной ногой в могиле*, англ. *in the declension of years, decline of life, to go down the years, decline into the vale of years, on the downgrade, to go downhill*. Горизонтальне просторове уявлення про вік реалізується у семантиці ФО на позначення процесу старіння та факту смерті. У ряді ФО вік людини переосмислений як рух за прямою лінією. Даний феномен базується на асоціації довгого життя людини з довгим шляхом: укр. *бути на божій дорозі, переступити на той світ, піти до Бога / під білу березу, не на ярмарок, а з ярмарку їхати, був кінь, та з'їздився, доконала гнідка дорога нелегка, вступити у вік, роки підходять*, рос. *отправиться в последний путь, лежат на смертном одре*, англ. *go down the years, journey's end, dead-end kid*.

Поняття «*час*» є більш значущим своїм особистісним змістом для розвитку поняття «*вік*»: основні властивості та опозиції часу як філософської категорії (лінійність – циклічність, незворотність, односпрямованість, об'єктивність – суб'єктивність, співвідношення космічного часу та екзистенційного, впорядкованість, взаємовідношення минулого теперішнього та майбутнього) є концептуальним каркасом для становлення

поняття віку; воно виражається у мовній картині світу (МКС). З точки зору філософії вік людини є фактом спрямованості уваги на «течію часу» життя людини (life span), яке реалізується у межах окремих темпоральних проміжків – вікових етапів: дитинство, молодість, зрілість і т. д. Є підстави твердити, що сучасні дослідження мов утверджують лінійну концепцію часу при називанні віку людини; час при цьому розуміється як просторова категорія, що поділена на проміжки, які розташовані у певній послідовності. В. Г. Гак, аналізуючи зовнішню структуру поняття час [4: 128], зазначає, що при звуженні значення цього поняття, воно починає позначати час людського життя (мовою філософії еон – «життєвий шлях»), час як період у житті людини і інших живих істот [3: 1264]. Тому поняття «час» та «життя» («життєвий цикл») можуть поставати основними аналізаторами та інтерпретантами концепту ВІК ЛЮДИНИ (О. Задорожна).

У результаті еволюції людської свідомості сформувалося переживання лінійно-циклічного ходу часу як руху вздовж лінії та кругового обертання [6], що стало прототипом людського життя і, як наслідок, віку людини. Циклічне уявлення про час є первинним і найбільш архаїчним. Так, походження рос. слова *время* від індоєвропейського (і.-е.) кореня зі значенням «обертатися» (рос. «вращаться») відображає архаїчні уявлення про час як про «кругообіг». В основі образу часу лежить процес обертання, що в культурології отримало назву «циклічний час» [9: 117]. Такий різновид просторово-часового кругообігу відображений у давньоруській (двн.-рус.) мові у словах, що походять від і.-е. кореня *verte* «обертатися» (рос. «вращаться»): рос. *верста*, двн.-рус. *въерста* позначає рос. «возраст», звідси рос. *сверстник* («одного віку»), рос. *поколение* («одного кола, повороту») [9: 121]. Уявлення про циклічність часу є універсальним. Воно має позамовний, позапсихологічний характер і пов'язане за походженням з циклічними явищами природи, зокрема сходом і заходом сонця, змінами діб та пір року, вмиранням та народженням місяця (символ вимірювання часу), через що стало концептуалізованим в аграрних культурах. Час регулювався природними циклами, і це визначало структуру свідомості людини, яка спостерігала за розвитком природи на основі ритмічності кругового руху у природі. Близькість циклічного відтворення часу й способу життя людини характеризується його повторюваністю, подібністю у різних людей, а також наявністю у ньому певних фаз або етапів, серед яких превалюють вікові.

Н. Д. Арутюнова, досліджуючи часові інтервали в житті людини [1], відзначає, що людське життя також може бути відтворене у двох аспектах: циклічно та лінійно. За моделями лінійного часу відбувається розвиток «внутрішньої людини», і модель ця представлена змінами фаз внутрішнього розвитку. Життя людини як істоти біологічної та фізичної постає у термінах циклу, коли існування людини протікає в межах певних вікових періодів (класифікація віку). Поява вікової класифікації обумовлена тим, що не весь час може бути зведений до хронологічного. Часові закономірності вікових процесів обумовлені саме їх якісними характеристиками, бо з точки зору психології та інших суспільних наук, час життя людини складається з подій та етапів, що характеризуються змінами фізіологічного, психічного характеру та функціями у суспільному житті [13: 172].

Якщо мова йде про час людського життя, то важливим стає розгляд категорії соціального часу. Найбільш архаїчні уявлення про соціальний час як міру людського існування пов'язані з онтологічно заданими часовими параметрами буття, вони виникли на базі ритмічності небесних явищ і їх тісного зв'язку з сільськогосподарськими процесами [3: 993]. Алегоричне образне мислення, поступово антропоморфізуючи абстрактні поняття, природні явища, закріпило внутрішній зв'язок між різними виявами віку життя людини і природними явищами. Так з'являється градування вікових періодів за чотирьохчленною формулою: дитинство-ранок-весна, юність-ранок-весна, зрілість-день-літо (осінь), старість-вечір-осінь (зима): укр. *на світанку, друге / третє / четверте літо* (про дво – / три – / чотирирічну дитину), укр., рос. *Весна жизни* (розм.) – юність, молодість, укр. *бабине літо*, рос. *бабье лето, на заре, заря*, англ. *the May of youth, the spring of life, heyday of one's youth, springtime, a girl of some 20 summers* (літ.), *Indian / St. Martin's summer, autumn* (старість). Важливою стає теза традиційної культури про неминуче закономірне наслідування одного вікового періоду іншим, коли вони у природному порядку змінюють один одного за аналогією з порами року

(зима-весна), періодами доби (ранок, день, вечір, ніч) (циклічне переживання часу) [8: 387 – 389].

При дослідженні формування поняття «вік людини» з характерними для тієї чи іншої культури уявленнями про час, учені виявили, що концепт хронологічного віку постає на досить пізній стадії соціогенезу. Суттєвим аспектом визначення часу у минулому була кількість поколінь. Архаїчна свідомість сприймала життя як циклічний процес. Суб'єктом циклічного віку був не окремий індивід, а колектив (рід, плем'я). Носії безписемних культур не знали свого індивідуального хронологічного віку і не надавали йому важливого значення. Для людини тієї епохи цінність складало знання колективного віку та факту їхньої приналежності до певного вікового класу, а не приналежність до певного періоду абстрактної хронологічної шкали [5]. Прикладом цього може бути етимологічна реконструкція слів укр. *вік*, рос. *век*, згідно з якою *векъ* є другою частиною праслов'янського слова *čelovekъ*, де перша частина *čelo* називало «рід». Відповідно слово *чоловік*, *человек* спочатку значило «той, що спільно діє» (у складі челяді, загону), пізніше > «член роду» > «суспільна істога» [11: 477].

Підсумовуючи, констатуємо, що концепт ВІК ЛЮДИНИ є вторинним концептом. Фундаментом для утворення даного концепту ми визначаємо первинні концепти (базові, основні) ЧАС та ПРОСТІР. Прототип філософської моделі віку можна сформулювати таким чином: вік людини – темпоральна категорія, що визначає існування людини у часі, спираючись на основні характеристики часу як філософської категорії, і має форму просторовості при вербалізації. Дана категорія є об'єктивною, історично змінною, хронологічною, культурно та соціально обумовленою стадією розвитку в онтогенезі. До ядерних компонентів значення віку людини ми відносимо тривалість (хронологічні межі вікових етапів), послідовність (зміна одного вікового періоду іншим), незворотність (неминуче наслідування одного вікового періоду іншим від народження до смерті, лінійні уявлення про час), ритм процесів, швидкість зміни станів і локалізація (наповнюваність кожного вікового етапу подіями). Семантика вікової лексики відображає дихотомію циклічного (антропоцентричного) та лінійного (історичного, традиційного) сприйняття часу.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Арутюнова Н. Д. Время: модели и метафоры. // Логический анализ языка: Язык и время. М., 1997. – с. 51 – 61.
2. Бурдина Е. А. Языковая модель времени как фрагмент общей картины мира. Нормативность в условиях смешения восточнославянских языков на территории Российско-Беларусско-Украинского пограничья : Круглый стол, приуроченный к Дню славянской письменности и культуры / г. Новозыбков, Брянская область, 24-25 мая 2012 г. Сборник научных статей / Под ред. С. Н. Стародубец, С. М. Пронченко, В. Н. Пустовойтова. – Брянск : РИО БГУ, 2012. – 458 с.
3. Всемирная энциклопедия: Философия / Главн. Науч. ред. Сост. А.А. Грицанов. - М. : АСТ, Мн. Харвест, Современный литератор, 2001. – 1312 с.
4. Гак В. Г. Пространство времени. Логический анализ языка. Язык и время / Отв. Ред. Н. Д. Арутюнова, Т. Е. Янко. – М. : Издательство «Индрик», 1997. -352с.
5. Королёва Гуля Феномен возраста [Электронный ресурс] / Гуля Королёва. – Режим доступа : www.krugosvet.ru/articles/119/1011927/1011927/
6. Ольсен Г. О циклической и линейной концепциях времени в трактовке античной и раннесредневековой истории [Электронный ресурс] // Цивилизации. Вып. 2. – М. : Наука. – 1993. – 237 с. – Режим доступа: <http://abuss.narod.ru/Biblio/olsen.htm>.
7. Проблемы онтологии и гносеологии. Пространство и время как формы бытия материи. – Режим доступа : http://prog10.narod.ru/glava2_6.htm
8. Рогозина И. В. Возможности имени собственного в реализации концепта «ВРЕМЯ» (на материале поэзии В.Брюсова) / Филология в пространстве культуры ДонНУ. Филологический факультет. – Донецк: ООО «Юго-Восток», Лтд, 2007. – 400 с.
9. Степанов Ю. С. Константы: словарь русской культуры – 2-е изд. – М. : «Академический Проект», 2001. – 990 с.
10. Философский словарь. Возраст. – Режим доступа : <http://vslovar.ru/slovo/filosofskij-slovar/vozrast>
11. Цыганенко Г. П. Этимологический словарь русского языка: Более 5000 слов. – 2-е изд. перераб. и доп. – К.: Рад. Шк., 1989. – 511 с.
12. Шапар В. Б. Психологичний тлумачний словник. – Х. : Прапор, 2004. – 640 с.
13. Экспериментальная психология / Под общ. ред. Е. С. Романовой. – СПб. : Лидер, 2007. – 496 с.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Юлія Орлова – аспірантка кафедри української мови та загального мовознавства Луганського національного університету імені Тараса Шевченка, викладач кафедри іноземних мов Луганського національного університету імені Тараса Шевченка.

Наукові інтереси: лінгвокультурологія, теорія та практика перекладу, історія англійської мови.

ЗМІСТ

ЛІНГВОКУЛЬТУРНІ, СОЦІОКУЛЬТУРНІ ТА МІЖКУЛЬТУРНІ ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДУ. ПРИКЛАДНА ЛІНГВІСТИКА.....	3
<i>HERTHA BRUNNER. LUTHER UND DIE DEUTSCHE VOLKSSPRACHE</i>	
„DAS EDELST WERCK AM MENSCHEN IST, DAS ER REDEN KANN“ (MARTIN LUTHER)	
WIE DIE DEUTSCHE SPRACHE ZU DEM WURDE, WAS SIE HEUTE IST	3
<i>СВІТЛАНА ДЕНИСОВА. ФУНКЦІЇ ПЕРЕКЛАДІВ БІБЛІЇ В ІСТОРІЇ ЛЮДСТВА.....</i>	<i>9</i>
<i>МИКОЛА ЗИМОМРЯ, ХРИСТИНА ГАВРИЛЮК. КАРТИНА СВІТУ ТА ЇЇ КОЛЬОРИСТИКА У ПОЕМІ</i>	
«ЕНЕЇДА» І.КОТЛЯРЕВСЬКОГО: ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ РЕАЛІЙ.....	13
<i>ALEXANDER KAPRANOV. ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE</i>	
IN SWEDISH SELF-CONSTRUALS	18
<i>ТАРАС КИЯК. МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ</i>	
(ВІХИ РЕТРОСПЕКТИВИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ)	22
<i>ЛАДА КОЛОМІЄЦЬ. РЕЦЕПЦІЯ АНГЛІЙСЬКОМОВНИХ ПЕРЕКЛАДІВ ПОЕЗІЙ ТАРАСА</i>	
ШЕВЧЕНКА ІНТЕРНЕТ-ЧИТАЧАМИ	
(ОГЛЯД ЧИТАЦЬКИХ ВІДГУКІВ ТА КОМЕНТАРІВ).....	27
<i>LADA KOLOMIYETS. THE SURVEY OF ENGLISH-TO-UKRAINIAN LITERARY</i>	
TRANSLATIONS IN THE NATIONAL RENAISSANCE PERIOD OF THE 1920 S -30 S.....	34
<i>ЕЛЕНА ПАНЧЕНКО. ПРОБЛЕМЫ ПЕРЕВОДА ВНУТРИЛИНГВИСТИЧЕСКОГО</i>	
ЗНАЧЕНИЯ СЛОВА.....	44
<i>АЛЛА ПАСЛАВСЬКА. КАТЕГОРІЯ ЗАПЕРЕЧЕННЯ ЯК ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ.....</i>	<i>47</i>
<i>ВЛАДИМИР ПРОХОРОВ. ПРАГМАТИКА РЕЧЕВЫХ СТЕРЕОТИПНЫХ АКТОВ И ПЕРЕВОД.....</i>	<i>53</i>
<i>АНДРИЙ САВЕНЕЦ. UKRAINIAN TRANSLATION STUDIES IN POSTCOLONIAL PERSPECTIVE:</i>	
CHANCES AND CHALLENGES	57
<i>ІРИНА СЕКРЕТ, ВАЛЕРІЯ ВЕЗОВИК. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ</i>	
ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНИХ ТЕРМІНІВ В ГАЛУЗІ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	
УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	62
<i>ВИЛЬГЕЛЬМ ФОН ТИМРОТ. ПРОБЛЕМЫ ПЕРЕВОДА В УГОЛОВНОМ СУДОПРОИЗВОДСТВЕ ПО</i>	
ДЕЛАМ ОБ ОРГАНИЗОВАННОЙ ПРЕСТУПНОСТИ (СЛУШАНИЯ В МЮНХЕНСКОМ	
ЛАНДГЕРИХТЕ В 2010—2013 ГОДЫ)	68
<i>ОЛЕКСАНДР БЛОУС. НАЗВИ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ: ГОЛОВНІ ЧИННИКИ ІДЕЙНО-ОБРАЗНОЇ</i>	
ІНФОРМАЦІЇ ОРИГІНАЛУ ТА ЙОГО ПЕРЕКЛАДУ.....	75
<i>МБІРІА КУСЬ. LA TRADUCTION COMME UNE PARTIE</i>	
DE L'HISTOIRE DE L'ESPACE CULTUREL	80
<i>ПЕТРО ОСИПОВ. ПЕРЕКЛАД: РЕМЕСЛО ЧИ МИСТЕЦТВО?</i>	
(ЛІТЕРАТУРНИЙ ТЕКСТ У МІЖКУЛЬТУРНІЙ КОМУНІКАЦІЇ)	85
<i>ТЕТЯНА АНАНКО. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ МАНІПУЛЯТИВНИХ СТРАТЕГІЙ</i>	
У ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	88
<i>ТЕТЯНА АНДРІЄНКО. СТРАТЕГІЇ ВІДТВОРЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ХАРАКТЕРИСТИК</i>	
МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ В ПЕРЕКЛАДІ.....	92
<i>НАДЕЖДА БЕВЗ. СИНТАКСИЧЕСКИЙ ЗНАК КАК СТИМУЛЯТОР СМЫСЛООБРАЗОВАНИЯ В</i>	
ПЕРЕВОДЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЕ ФИЛОСОФСКИХ ТЕКСТОВ	96
<i>АНАСТАСІЯ ВАСИЛИК. РОМАН ЕМІЛІЇ БРОНТЕ “WUTHERING HEIGHTS” У ПЕРЕКЛАДІ</i>	
МИХАЙЛА РУДНИЦЬКОГО (1933, ЛЬВІВ)	
(ДО ПИТАННЯ ПРО ВІДТВОРЕННЯ ХРОНОТОПУ)	99
<i>ВІКТОРІЯ ВОСТРЕЦОВА. ЗАСТОСУВАННЯ ДОМЕСТИКАЦІЇ ТА ФОРЕНІЗАЦІЇ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ</i>	
ТЕКСТІВ РІЗНИХ ТИПІВ.....	103
<i>ІГОР ГОНТА. СПОСОБИ ПЕРЕКЛАДУ КОМПОЗИТИ-МЕТАФОРИ</i>	
В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	106
<i>ОЛЕКСАНДР ГУМЕНЮК. ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМ НАВІГАЦІЇ В ІНТЕРНЕТІ У</i>	
ПЕРЕКЛАДАЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	110
<i>ОЛЬГА ДЕМИДЕНКО. ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО КОЛОРИТУ В АНГЛОМОВНИХ</i>	
ПЕРЕКЛАДАХ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ КАЗОК.....	115
<i>ІЛОНА ДЕРІК. ПРОБЛЕМИ ВІДТВОРЕННЯ ОБСЦЕННОЇ ЛЕКСИКИ</i>	
У ХУДОЖНЬОМУ ПЕРЕКЛАДІ	119

<i>OLEKSANDR YEMETS. THE STYLISTIC AND PRAGMATIC ASPECTS OF TRANSLATING PARADOX IN POETICAL TEXTS</i>	122
PSYCHOLOGICAL MODEL OF TRANSLATION IN MULTILINGUAL SOCIETY	125
<i>МАРІЯ ІВАНИЦЬКА. ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ ПЕРЕКЛАДАЧА: ПОГЛЯД ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ПЕРЕКЛАДАЦЬКИХ КОМПЕТЕНЦІЙ (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ)</i>	129
<i>OLEKSANDR KALNYCHENKO. UKRAINIAN TRANSLATION THOUGHT OF THE 1920S</i>	133
<i>ДАР'Я КАСЯНЕНКО. ФУНКЦІОНАЛЬНО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ ЄС ТА ПЕРЕКЛАД</i>	141
<i>ІННА КОВАЛИНСЬКА. КУЛЬТУРНИЙ ФОН ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ</i>	146
<i>ЗОЯ КОРНЕВА. ЕЛІПСИС ЯК ЗАСІБ СИНТАКСИЧНОЇ КОНДЕНСАЦІЇ У АНГЛІЙСЬКІЙ РОЗМОВНІЙ МОВІ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЙОГО ВІДТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЮ</i>	149
<i>СВІТЛАНА КРАВЕЦЬ. СПЕЦИФІКА ВІДТВОРЕННЯ СОЦІО-КУЛЬТУРНИХ РЕАЛІЙ В АНГЛО-УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ НА ПРИКЛАДІ МУЛЬТСЕРІАЛУ "СІМПСОНИ"</i>	153
<i>ВІКТОРІЯ КУЛИКОВА. СОЦІОЛІНГВІСТИЧНИЙ АСПЕКТ ДОСЛІДЖЕННЯ ФРАНЦУЗЬКОГО МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ ЯК ОДНА З ПРОБЛЕМ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА</i>	158
<i>НАТАЛІЯ ЛАЛАЯН. ЗАСТОСУВАННЯ ТРАНСФОРМАЦІЙ У ХУДОЖНЬОМУ ПЕРЕКЛАДІ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ЙОЗЕФА РОТА «DAS FALSCHGE WICHT»)</i>	162
<i>ІГОР ЛАСКА. МЕТАФОРА ПЕРЕКЛАДУ ЯК ПОРТРЕТА-КОПІЇ У ФРАНЦУЗЬКОМУ ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧОМУ ДИСКУРСІ XVII СТ.</i>	165
<i>ГЕЛЕНА ЛИСЕНКО, ЗІНАІДА ЧЕПУРНА. ВИКОРИСТАННЯ ГРАМАТИЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ НІМЕЦЬКИХ ТЕКСТІВ В ГАЛУЗІ «ПОЛІГРАФІЯ»</i>	169
<i>АЛЛА МІЩЕНКО. ФУНКЦІЇ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ У СИСТЕМАХ ПАМ'ЯТІ ПЕРЕКЛАДУ</i>	173
<i>ТЕТ'ЯНА НЕКР'ЯЧ, РУСЛАНА ДОВГАНЧИНА. ВЕРТИКАЛЬНИЙ КОНТЕКСТ ЯК ПЕРЕДУМОВА АДЕКВАТНОСТІ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ</i>	178
<i>CHRISTOPHER RUNDLE. THE RELATIONSHIP BETWEEN THE CENSORSHIP OF TRANSLATIONS AND OFFICIAL RACISM IN FASCIST ITALY</i>	182
<i>НАТАЛЬЯ РУДЕНКО. ПУБЛИЦИСТИЧЕСКАЯ СТАТЬЯ ЭКОЛОГИЧЕСКОЙ ТЕМАТИКИ КАК ТИП ТЕРСТА: ФУНКЦИОНАЛЬНЫЙ И ПЕРЕВОДЧЕСКИЙ АСПЕКТЫ</i>	191
<i>ОЛЕНА СЕЛІВАНОВА, АННА РОВИЦЬКА. ЛОКАЛІЗАЦІЯ В МЕЖЪЯЗЫКОВОМ ПЕРЕВОДЕ</i>	196
<i>АЛЛА СІТКО. ВИКОРИСТАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ КОНТРАСТИВНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВІ</i>	199
<i>ОЛЬГА ГАЛЕМА, МАР'ЯНА СОЛТИС. СПОСОБИ ПЕРЕКЛАДУ НІМЕЦЬКОМОВНИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ, ЇХ ЛЕКСИЧНІ, СИНТАКСИЧНІ ТА СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ</i>	203
<i>БОГДАН СТАСЮК. ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ ПОЛІКУЛЬТУРНИХ РЕАЛІЙ В УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКОМУ ХУДОЖНЬОМУ ПЕРЕКЛАДІ</i>	207
<i>МАРИНА ТАРНАВСЬКА. «ПОЛІФОНІЧНИЙ» ПІДТЕКСТ: ТРУДНОЩІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ТА ПЕРЕКЛАДУ (НА МАТЕРІАЛІ ОПОВІДАННЯ ДЖ.Д. СЕЛІНДЖЕРА «У ЧОВНІ»)</i>	211
<i>МАРІЯ ТКАЧІВСЬКА. ЦИТАТИ З НАЦІОНАЛЬНИХ ЛІТЕРАТУР І ЇХ ПЕРЕКЛАД (НА МАТЕРІАЛІ НІМЕЦЬКОМОВНИХ ПЕРЕКЛАДІВ ТВОРІВ Ю.АНДРУХОВИЧА)</i>	215
<i>ГАЛИНА ФІНЧУК. ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДУ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИХ ЛАКУН АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ</i>	219
<i>IRYNA FROLOVA, YAROSLAVA MANZHOS. AN INTEGRAL TRANSLATION APPROACH AS THE BASIS FOR THEMATIC ENGLISH-UKRAINIAN DICTIONARY OF LAW</i>	223
<i>ТЕТ'ЯНА ЧРДІЛЕЛІ. ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАГМАТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПРЕЦЕДЕНТНОСТІ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНОГО ГАЗЕТНОГО ДИСКУРСУ</i>	232
<i>ТЕТ'ЯНА ШЛІХАР. ВАРІАТИВНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ ІНВЕКТИВНИХ МОВЛЕННЄВИХ АКТІВ НА ПРИКЛАДІ АНГЛОМОВНОЇ ДРАМИ XX СТОЛІТТЯ</i>	236
<i>СЕРГІЙ ЯНЧУК. ПРОБЛЕМИ ВІДОБРАЖЕННЯ ЛЕКСИКОНИ МИРОТВОРЧОСТІ У СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ ЛЕКСИКОГРАФІЧНИХ ДЖЕРЕЛАХ</i>	240
<i>НАТАЛІЯ АБАБЛОВА, КАТЕРИНА ШАПОЧКА, ЮЛІЯ БОНДУР. ВІДТВОРЕННЯ ЕМФАТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ В ХУДОЖНЬОМУ ПЕРЕКЛАДІ</i>	244
<i>ЮЛІЯ АФОНІНА. СЕМАНТИЧЕСКИЕ СДВИГИ КАК КЛЮЧЕВОЙ ФАКТОР ПОЯВЛЕНИЯ «ЛОЖНЫХ ДРУЗЕЙ ПЕРЕВОДЧИКА»</i>	250

<i>ЗАРУЇ БАГРАМЯН</i> . ВІДТВОРЕННЯ КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ СЕМАНТИКИ КОЛЬБОРОНАЗВ У ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ (НА ПРИКЛАДІ РОМАНУ ТОНІ МОРРІСОН “ПІСНЯ СОЛОМОНА”).....	253
<i>ЄВГЕНІЯ БАРМІНА</i> . ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ПРИ ВІДТВОРЕННІ ДЕБІТИВНОЇ МОДАЛЬНОСТІ У ПЕРЕКЛАДІ	257
<i>ЛЕСЯ БЕСПАЛЬЧЕНКО</i> . ПРОБЛЕМИ СТАНДАРТИЗАЦІЇ ТА ГАРМОНІЗАЦІЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ ФАХОВОЇ СУБМОВИ ЯДЕРНОЇ БЕЗПЕКИ.....	261
<i>NADIA BONDARIEVA</i> . FUNCTIONING AND TRANSLATION OF ECONOMIC VOCABULARY IN PRESENTATION AND ADVERTISEMENT	265
<i>ANNA HALAS</i> . INTERPERSONAL RHETORIC OF DRAMATIC DIALOGUES IN TRANSLATION CONTEXT	269
<i>НАТАЛІЯ ГОЛУБЕНКО</i> . БАЗОВІ СКЛАДНИКИ КОНЦЕПТОСФЕРИ “АМЕРИКАНСЬКОГО ПІВДНЯ” В ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧОМУ РАКУРСІ.....	274
<i>ПРИНА ГРИЦАЙ</i> . ПЕРЕКЛАД МЕТАФОРИЧНИХ ТЕРМІНІВ, АБРЕВІАТУР І ТЕРМІНІВ З АНТРОПОНІМАМИ У ХУДОЖНІХ ТЕКСТАХ І ТЕЛЕПЕРЕДАЧАХ.....	278
<i>СВІТЛАНА ДАНИЛИНА</i> . ЕЛЕМЕНТИ ПАРОДІЙНОСТІ РОМАНУ ЧАКА ПАЛАНІКА «ЩОДЕННИК» ТА ЇХНЕ ВІДТВОРЕННЯ У ПЕРЕКЛАДАХ (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРЕКЛАДІВ РОМАНУ УКРАЇНСЬКОЮ І РОСІЙСЬКОЮ МОВАМИ)	282
<i>БОГДАН ДОМОРОСЛИЙ</i> . ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ДІСПРИКМЕТНИКОВИХ ЗВОРОТІВ ТУРЕЦЬКОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОЮ.....	288
<i>ОКСАНА ДІЖАК</i> . ВІДТВОРЕННЯ МОВНИХ ЗАСОБІВ РЕАЛІЗАЦІЇ ГУМОРУ Ч. ДІККЕНСА У ПЕРЕКЛАДІ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ Ч. ДІККЕНСА “THE PICKWICK PAPERS” І ЙОГО УКРАЇНСЬКОГО ПЕРЕКЛАДУ М. ІВАНОВА)	292
<i>АЙНУР ЖАПАРОВА</i> . ЛИНГВОПЕРЕВОДЧЕСКИЙ АНАЛИЗ КОГНИТИВНЫХ СТРУКТУР КОНЦЕПТОСФЕРЫ АНГЛИЙСКОГО РЕЧЕВОГО ЭТИКЕТА	296
<i>ЯРОСЛАВА ІВАНЕНКО</i> . КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОПЕРЕКЛАДАЦЬКОГО АНАЛІЗУ ТЕКСТУ	301
<i>ТАМАРА ПЦЕНКО</i> . НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ РІЗНОВИД ФАХОВОЇ МОВИ СПОРТУ: КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІ НОРМИ ТА ПЕРЕКЛАД	305
<i>НАТАЛІЯ КОВАЛЕНКО</i> . СТВОРЕННЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОГО КОМПОНЕНТА ТЕРМІНОЛОГІЇ МАРКЕТИНГУ НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ У КОНТИНУУМІ ПРОЦЕСУ ЗАПОЗИЧЕННЯ.....	308
<i>НАТАЛІЯ КОМПАНЕЦЬ</i> . РОЛЬ МАТЕМАТИЧНОГО АПАРАТУ У ЛІНГВІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ.....	314
<i>МАР'ЯНА ЛИСЮК</i> . ВІДТВОРЕННЯ МОВНО ФІКСОВАНИХ ЗАСОБІВ НЕВЕРБАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ГЕРОЇВ В ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ (НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКИХ ТА РОСІЙСЬКИХ ПЕРЕКЛАДІВ РОМАНІВ В.С. МОЕМА “THEATRE” ТА “THE MOON AND SIXPENNE”)....	317
<i>OKSANA LUZHNA</i> . YURII LISNIAK AS A REPRESENTATIVE OF TRANSLATORS-SIXTIERS: TRANSLATION STRATEGY (AS BASED ON THE NOVEL ‘JERRY OF THE ISLANDS’ BY J. LONDON AND ITS UKRAINIAN TRANSLATION)	320
<i>ОЛЬГА МОРОЗ</i> . ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТА СУЧАСНИЙ СТАН БІБЛОМЕТРИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.....	325
<i>ГАЛИНА ПЕХНИК</i> ЮЛІАН ТУВІМ ТА ГРИГОРІЙ КОЧУР: ПЕРЕВТІЛЕННЯ	328
<i>БОГДАНА ПЛЮЩ</i> . РЕАЛІЇ У РОМАНІ ІВАНА БАГРЯНОГО “ТИГРОЛОВИ” ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ВІДТВОРЕННЯ У ПЕРЕКЛАДАХ АНГЛІЙСЬКОЮ ТА НІМЕЦЬКОЮ МОВАМИ.....	332
<i>ОКСАНА ПОЛЯКОВА</i> . ДУБЛЮВАННЯ ЯК ВИД КІНОПЕРЕКЛАДУ	338
<i>ОЛЬГА САЛІЄВА</i> . ПРОБЛЕМА ВІДТВОРЕННЯ СЕМАНТИЧНОГО КОМПОНЕНТА «ПОРТРЕТ» В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ НІМЕЦЬКОМОВНИХ ХУДОЖНІХ ТЕКСТІВ.....	342
<i>СЕРГІЙ СКРИЛЬНИК</i> . ІНТЕРФЕРЕНТНІСТЬ ЯК ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧА КАТЕГОРІЯ	346
<i>МИХАЙЛО СМОЛІЙ</i> . ДО ПИТАННЯ ПРО ДИДАКТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПЕРЕКЛАДУ	350
<i>ЮЛІЯ СТАХМИЧ</i> . СИСТЕМИ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПЕРЕКЛАДУ ЯК ЛІНГВІСТИЧНИЙ ОБ’ЄКТ.....	353
<i>ДІАНА СТРЕЛЬЧЕНКО</i> . ПОНЯТТЯ ДИСКУРСУ У СУЧАСНОМУ ЛІНГВОКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ.....	357
<i>OLESYA STRUK</i> . KOMPRIMIERUNG UND TILGUNG BEI UNTERTITELUNG.....	360
<i>KHRYSTYNA TYMINSKA</i> . DIE ÄQUIVALENZ DER ÜBERSETZUNG VON EXPRESSIVEN SÄTZEN IM AUTORENDISKURS	366

<i>НАТАЛІЯ ФЕРЕНС.</i> «ВІЗАНТІЙСЬКІ» ПОЕЗІЇ В.Б.СІТСА В ІНТЕРПРЕТАЦІЯХ О.МОКРОВОЛЬСЬКОГО ТА А.БЛЕЙЗ.....	369
<i>МАРІЯ ФОКА.</i> СТРАТЕГІЇ ПЕРЕКЛАДУ МУЗИЧНИХ ЕФЕКТИВ П.ТИЧІНИ АНЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ	376
КАРТИНИ СВІТУ В АСПЕКТІ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ, ЛІНГВОКОГНІТИВІСТИКИ ТА ЕТНАЛІНГВІСТИКИ.....	382
<i>ЄВГЕНІЯ БОНДАРЕНКО.</i> ТИПОЛОГІЯ КАРТИН СВІТУ: КОГНІТИВНІ ПІДВАЛИНИ	383
<i>ЛЮДМИЛА БУБЛЕЙНИК.</i> МОВНА КАРТИНА СВІТУ: ЛЕКСИКОЛОГІЧНІ ВИМІРИ.....	388
<i>ОЛЕКСАНДР КОЛЕСНИК.</i> ЛІНГВОКУЛЬТУРНИЙ ВИМІР НОМІНАЦІЙ СТИХІЇ ЗЕМЛЯ.....	393
<i>НАТАЛІЯ КОЧ.</i> МЕТАФОРИЧЕСКАЯ КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ХРИСТИАНСЬКОЇ КОНЦЕПТОСФЕРИ: МЕТАФОРА «СОСУДА И СОДЕРЖИМОГО»	398
<i>АНАТОЛІЙ ПРИХОДЬКО.</i> КОНЦЕПТ У ЗІСТАВНИХ І ТИПОЛОГІЧНИХ ДЕСКРИПЦІЯХ.....	404
<i>ЛЮДМИЛА БАБІЙ.</i> НАЦІОНАЛЬНО-МАРКОВАНІ КОНЦЕПТИ У РОМАНІ ДЖУЛІАНА БАРНСА «АНГЛІЯ, АНГЛІЯ».....	409
<i>ВІКТОРІЯ БАДЕНКОВА.</i> ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ «КОЛОДЯЗЬ» В УКРАЇНСЬКИХ ТА НІМЕЦЬКИХ КАЗКАХ	413
<i>ЛЮДМИЛА БОНДАРУК.</i> КОНЦЕПТ, ПОНЯТТЯ, ЗНАЧЕННЯ, СЛОВО, ОБРАЗ, СИМВОЛ: ЛІНГВОКОГНІТИВНИЙ, ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ, ПСИХОЛІНГВІСТИЧНИЙ АСПЕКТИ	418
<i>ТЕТЯНА ГАРАСИМ.</i> КАРТИНА СВІТУ: СЕМІОТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	421
<i>ПЕТРО ГРАБОВИЙ.</i> ВЕРБАЛІЗАЦІЯ СЕГМЕНТІВ АНГЛО-АМЕРИКАНСЬКОЇ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ ЛЕКСИКО-ФРАЗЕОЛОГІЧНИМИ ОДИНИЦЯМИ ІТАЛІЙСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ.....	424
<i>ТЕТЯНА ДЯКОВА.</i> ЕТНОКУЛЬТУРНЕ ПІДҐРУНТЯ МЕЛІОРАТИВНО МАРКОВАНИХ ДЕНДРОСИМВОЛІВ У ВІРУВАННЯХ СХІДНИХ СЛОВ'ЯН.....	430
<i>КИРИЛО КАНТУР.</i> ПРОБЛЕМАТИКА АНТРОПОСЕМИЧЕСКОЙ ЭВФЕМИИ В КОНЦЕПТУАЛЬНОЙ ОБЛАСТИ «ВОЗРАСТНЫЕ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЛИЧНОСТИ» (НА МАТЕРИАЛЕ АНГЛИЙСЬКОГО, ФРАНЦУЗСЬКОГО, УКРАЇНСЬКОГО І РУССЬКОГО ЯЗЫКОВ).....	434
<i>ЛЕСЯ КУШМАР.</i> ВПЛИВ АНГЛІЦИЗМІВ НА ФОРМУВАННЯ КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ КАРТИНИ СВІТУ УКРАЇНЦІВ (НА МАТЕРІАЛІ АСОЦІАТИВНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ)	440
<i>СВІТЛАНА ЛАВРИНЕНКО.</i> НАУКОВІ ІНТЕРЕСИ: ПСИХОЛІНГВІСТИКА. ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНЕ ОСМИСЛЕННЯ ФОЛЬКЛОРОПРАВОВОЇ ІНФОРМАТИВНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ПІСЕНЬ	444
<i>АННА ЛЯШУК, АНТОНІНА ЧЕРНІЧЕНКО.</i> SEMANTIC REPRESENTATION OF THE CONCEPTUAL ENTITY RELIGION IN ENGLISH (ON THE MATERIAL OF THE BOOK “THE DA VINCI CODE” BY DAN BROWN).....	449
<i>ІРИНА МАЛИНОВСЬКА.</i> ВІДТВОРЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ КАРТИНИ СВІТУ В АНГЛОМОВНОМУ ДИСКУРСІ АНАЛІТИЧНОЇ ФІЛОСОФІЇ.....	453
<i>КОСТЯНТИН МІЗІН.</i> ОСОБЛИВОСТІ ОБ'ЄКТИВАЦІЇ КОНЦЕПТІВ-СОМАТИЗМІВ АНГЛ. LEG / FOOT, НІМ. BEIN / FUЯ, УКР. НОГА ТА РОС. НОГА: ЗІСТАВНО- ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ (НА МАТЕРІАЛІ УСТАЛЕНИХ ПОРІВНЯНЬ)	457
<i>ІРИНА ОЛІЙНИК.</i> «НЕДИТЯЧІ» КОНЦЕПТИ У ДИТЯЧІЙ ЛІТЕРАТУРІ: АМЕРИКАНСЬКА ВЕРСІЯ	460
<i>НАТАЛІЯ ОНІЩЕНКО.</i> ОБРАЗНИЙ АСПЕКТ ПАРАМЕТРУ ВІК КОНЦЕПТУ ЛЮДИНА, ВЕРБАЛІЗОВАНОГО НІМЕЦЬКОМОВНИМИ ЕПТОНИМАМИ	465
<i>ЯНА ОСТАПЧУК.</i> КОГНІТИВНІ ОЗНАКИ ТА НОМІНАТИВНЕ ПОЛЕ КОНЦЕПТУ UNDERSTANDING В АНГЛОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ	470
<i>ВАЛЕНТИНА ПАРАЩУК.</i> ЕТНОЛІНГВОКУЛЬТУРНИЙ ТИПАЖ IRISH PERSON/ ІРЛАНДЕЦЬ: ПОНЯТТЯ Й ОБРАЗ.....	474
<i>НАДЕЖДА ПОТРЕБА.</i> КОНЦЕПТ «VOYAGE» ВО ФРАНЦУЗСЬКОМУ ЯЗЫКЕ	479
<i>ПОЛІНА ПРОХОРОВА.</i> МЕТОДОЛОГІЯ І МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ КОГНІТИВНИХ СФЕР ДІАЛЕКТНОЇ КАРТИНИ СВІТУ.....	482
<i>ІРИНА САПРУН, НАТАЛІЯ СТАРЦЕВА.</i> ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧЕСКАЯ РЕПЕРЗЕНТАЦІЯ КОНЦЕПТОВ БИЗНЕС ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ И СУБЪЕКТ БИЗНЕС ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В АНГЛИЙСЬКОМУ ЯЗЫКОВОМУ КАРТИНІ МИРА	486

<i>ІРИНА СКРИПНІК. ПАРЕМІЇ ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ МОВНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ МЕНТАЛІТЕТУ (НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ (АМЕРИКАНСЬКІЙ ВАРІАНТ) МОВ)</i>	490
<i>СВІТЛАНА СОКОЛОВСЬКА. СТРУКТУРА Й РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ХУДОЖНІХ КОНЦЕПТІВ «ЖИТТЯ» ТА «МИСТЕЦТВО» В ІДЮСТИЛІ ТОМАСА МАННА</i>	495
<i>ВАСИЛЬ СТАРКО. ТЕОРІЯ ПРОТОТИПІВ: ЕВОЛЮЦІЯ Й РЕЦЕПЦІЯ</i>	499
<i>ОЛЬГА ТАРАНЕНКО. ЕМОТИВНИЙ АСПЕКТ СЕМЕМИ «ДОСВІД»У СКЛАДІ КОНЦЕПТУ «МУДРІСТЬ» У БРИТАНСЬКІЙ КАРТИНІ СВІТУ</i>	502
<i>ВІТАЛІНА ТАРАСОВА. ВЕРБАЛІЗАЦІЯ ЦІННОСТЕЙ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ ФАХОВОЇ МОВИ АВІАЦІЇ)</i>	505
<i>СВІТЛАНА ФОМІНА. ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ «ПРОСТІР» В МОВНИХ КАРТИНАХ СВІТУ</i>	510
<i>ІРИНА ЧЕРНИШЕНКО. МАКРОСТРУКТУРА КОНЦЕПТУ HONESTY (ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ПСИХОЛІНГВІСТИЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ)</i>	513
<i>СВІТЛАНА ШКВАРЧУК. ФЕНОМЕН ПРЕЦЕДЕНТНОСТІ Й.В. ГЕТЕ В ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОМУ АСПЕКТІ</i>	523
<i>ОКСАНА ШКУРАН. МОДЕЛЮВАННЯ КОМПАРАТИВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ СЕРЕДЬНОГО ПОДІНЦІВ'Я ЯК ВИЯВ НАЦІОНАЛЬНИХ ОПОР МОВОТВОРЕННЯ</i>	527
<i>СВІТЛАНА ШУЛЯК. СИМВОЛІКА ТВАРИН У ТЕКСТАХ УКРАЇНСЬКИХ ЗАМОВЛЯНЬ</i>	531
<i>ОЛЕСЯ БУРДЕЙНА. ПОЛЬОВА ОРГАНІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ INSULARITY</i>	534
<i>ЖАННА БУЦЬ. МОВНЕ ВТІЛЕННЯ ЗАСОБІВ КІНЕСИКИ В АКТУАЛІЗАЦІЇ ТЕКСТОВОГО КОНЦЕПТУ «ЖІНОЧНІСТЬ» У ФРАНЦУЗЬКИХ СОЦІАЛЬНО-ПОБУТОВИХ РОМАНАХ ХІХ–ХХ СТОЛІТЬ</i>	537
<i>МИХАЙЛО ВЕРЕНЬКО. ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ “ПЕРСУАЗИВНІСТЬ”</i>	542
<i>СВЕТЛАНА ГАНЖЕЛО, ОКСАНА ДАНИЛЕНКО. СИМВОЛЬНА СОСТВЛЯЮЩАЯ ПОСЛОВИЦ НЕМЕЦЬКОГО И РУССКОГО ЯЗЫКОВ</i>	546
<i>ЛЮДМИЛА ГЛУХОВА. МОВНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ФРЕЙМУ АДМІНІСТРАЦІЯ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ</i>	549
<i>ЮЛІЯ ГУРМАК. ЛІНГВІСТИЧНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ КОХАНОЇ ЖІНКИ У ПРЕЦІОЗНІЙ ПОЕЗІЇ ВЕНСАНА ВУАТЮРА ТА КЛОДА ДЕ МАЛЬВІЛЯ</i>	553
<i>ВІКТОРІЯ ДРОБОТУН. ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ RAJ В АНГЛО-ІНДІЙСЬКІЙ КАРТИНІ СВІТУ</i>	558
<i>ОЛЬГА ДУНАЄВСЬКА. ТЕОРЕТИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ У ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОМУ ТА КОГНІТИВНО-СЕМАНТИЧНОМУ АСПЕКТАХ</i>	563
<i>ГАННА ЗАНЬКОВСЬКА. КОНВЕНЦІОНАЛЬНІ МЕТАФОРИ У РЕАЛІЗАЦІЇ КУЛЬТУРНОГО КОНЦЕПТУ КОНФЛІКТ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНИХ ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВ)</i>	567
<i>ІРИНА ЗАПУХЛЯК. ПРО СИМВОЛЬНИЙ КОМПОНЕНТ У ФРАЗЕОЛОГІЗМАХ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ</i>	571
<i>ІВАННА ЗАРЕМСЬКА. ВЕРБАЛІЗАЦІЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРНОГО КОНЦЕПТУ “УКРАЇНА” В СИСТЕМІ ВІДНОШЕНЬ “ЛЮДИНА І СУСПІЛЬСТВО” (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ЛІНИ КОСТЕНКО “ЗАПИСКИ УКРАЇНСЬКОГО САМАШЕДШОГО”)</i>	575
<i>ВІРА КАЛІНІЧЕНКО. ДЕЯКІ ПЕРИФЕРІЙНІ АСПЕКТИ ЗМІСТОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КОНЦЕПТІВ «УСПІХ», «SUCCESS», «НЕВДАЧА» І «FAILURE» В ЕПІДІГМАТИЧНОМУ КОНТЕКСТІ</i>	579
<i>СОЛОМІЯ КРАЦИЛО. ФРЕЙМОВА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ КОНЦЕПТУ MARRIAGE У РОМАНІ Д. Г. ЛОУРЕНСА «ЗАКОХАНІ ЖІНКИ»</i>	587
<i>ТЕТЯНА КУРБАТОВА. ОСОБЛИВОСТІ АКТУАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ SPACE/ПРОСТІР В АНГЛОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ У МЕЖАХ КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ СИСТЕМИ GEOPOLITICS/ГЕОПОЛІТИКА</i>	593
<i>ОЛЕНА ЛЯШЕНКО. КОНЦЕПТ «ЖІНКА» У ЛІНВОГЕНДЕРОЛОГІЇ</i>	596
<i>ЮЛІЯ МАКАРЕНКО. ІЄРАРХІЯ КЛЮЧОВИХ ЦІННОСТЕЙ У КОРПУСАХ УКРАЇНОМОВНИХ ТА НІМЕЦЬКОМОВНИХ ІНТЕРНЕТ-ЩОДЕННИКІВ</i>	599
<i>ОКСАНА МІКУЛА. ВЕРБАЛЬНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЕМОТИВНОГО КОНЦЕПТУ СТРАХ</i>	603
<i>ОКСАНА МИЛИК. ВЕРБАЛЬНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ КОНЦЕПТУ «ЗДОРОВ'Я» В ЕПІСТОЛОГРАФІЇ ЦЦЕРОНА</i>	608
<i>ОЛЕНА ОЛЕНЮК. МОДЕЛЮВАННЯ ОБРАЗНОГО ПЛАСТУ КОНЦЕПТУ BEAUTY (НА ПРИКЛАДІ АНГЛОМОВНОГО ЖУРНАЛЬНОГО РЕКЛАМНОГО ДИСКУРСУ)</i>	612
<i>ЮЛІЯ ОРЛОВА. ЛІНГВО-ФІЛОСОФСЬКИЙ АСПЕКТ ДОСЛІДЖЕННЯ КОНЦЕПТУ ВІК ЛЮДИНИ</i>	617

ЮЛИЯ САБАДАШ. ВЕРБАЛИЗАЦІЯ КОНЦЕПТА WOMAN В АНГЛОЯЗЫЧНЫХ ТЕКСТАХ БИБЛИИ.....	621
АЛЬОНА СОКОЛОВСЬКА. КАРТИНА СВІТУ ЯК ОБ'ЄКТ ВИВЧЕННЯ ЛІНГВОКОНЦЕПТОЛОГІЇ..	626
ОЛЕНА СОЛОВІЙОВА. РОЛЬ ЕМОЦІЙНО-ОЦІННОГО ТА МОРАЛЬНО-ЦІННІСНОГО КОМПОНЕНТІВ БУДЕННОЇ СВІДОМОСТІ У ФОРМУВАННІ НАЦІОНАЛЬНОЇ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ КОНЦЕПТІВ ДОБРО-ЗЛО В АРАБСЬКІЙ І УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	629
МАРІЯ СТЕПАНЮК. ВЕРБАЛІЗАЦІЯ ЕМОЦІЙНИХ КОНЦЕПТІВ У РОМАНІ Ш.БРОНТЕ “ДЖЕЙН ЕЙР”	633
НІНА ТЕБЕНІХІНА. ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ І КОНЦЕПТОСФЕРИ.....	636
ЄВГЕНІЯ ФІНІК. КУЛЬТОРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ В СУЧАСНІЙ ПРЕСІ (НА БАЗІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА НІМЕЦЬКОЇ МОВ).....	640
МАРГАРИТА ХУТОРЦОВА. ПРИСЛОВ'Я І ПОСЛОВИЦІ ЯК БАЗОВІ МЕНТЕФАКТИ ЕТНОЯЗЫКОВОЇ КУЛЬТУРИ	643
ГАННА ШТАНГРЕТ. ФРЕЙМОВА СТРУКТУРА КОНЦЕПТУ ЖІНКА (НА ОСНОВІ ТВОРІВ ДЖОНА ГРЕЯ)	648

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Серія:
Філологічні науки
(мовознавство)

ВИПУСК 116

«Наукові записки. Серія: Філологічні науки» внесені до списку видань,
в яких можуть публікуватися результати дисертаційних досліджень
(постанова Президії ВАК України від 10.03.2010 р. № 1-05/2)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
Серія КВ № 15525–4097Р від 22.06.2009 р.
«Наукові записки. Серія: Філологічні науки»
СВІДОЦТВО ПРО ВНЕСЕННЯ СУБ'ЄКТА ВИДАВНИЧОЇ СПРАВИ
ДО ДЕРЖАВНОГО РЕЄСТРУ ВИДАВЦІВ,
ВИГОТІВНИКІВ І РОЗПОВСЮДУВАЧІВ ВИДАВНИЧОЇ ПРОДУКЦІЇ
Серія ДК № 1537 від 22.10.2003 р.

Підписано до друку 28.01.2013. Формат 60x84¹/₁₆. Папір офсет.
Друк різнограф. Ум.др.арк. 80. Наклад 300. Зам. № 7114.

РЕДАКЦІЙНО-ВИДАВНИЧИЙ ВІДДІЛ
Кіровоградського державного педагогічного
університету імені Володимира Винниченка
25006, Кіровоград, вул. Шевченка, 1.
Тел.: (0522) 28 59 84.
Факс.: (0522) 24 85 44
E-Mail.: mails@kspu.kr.ua